

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista annetun lain muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista annettua lakia ehdotetaan muutettavaksi siten, että siinä otettaisiin huomioon kansallisessa tukijärjestelmässä tapahtuneet muutokset. Kansallisen tuen tukiperusteita ehdotetaan eräiltä osin yhtenäistettäväksi muiden tukijärjestelmien kanssa.

Vuoden 2008 alusta kansalliseen tukeen oikeuttava viljelijän yläikäraja ehdotetaan korotettavaksi 65 vuodesta 68 vuoteen kuitenkin sillä edellytyksellä, ettei viljelijä saa

maatalousyrittäjien eläkelainsäädännössä tarkoitettua vanhuuseläkettä.

Lakiin ehdotetaan lisättäväksi muun muassa maatilan ja maatalouden määritelmät, jotka ovat tarpeen tukien toimeenpanon kannalta. Luonnonhaittakorvauksen ja maatalouden ympäristötuen kansallisten lisäosien osalta säädettäisiin lisäosien yleisistä edellytyksistä.

Ehdotettu laki on tarkoitettu tulemaan voimaan 1 päivänä tammikuuta 2007.

SISÄLLYSLUETTELO

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ	1
SISÄLLYSLUETTELO	2
YLEISPERUSTELUT	3
1. Nykytila.....	3
2. Ehdotetut muutokset	5
3. Esityksen vaikutukset	6
3.1. Valtiontaloudelliset vaikutukset	6
3.2. Organisaatio- ja henkilöstövaikutukset	6
3.3. Muut vaikutukset.....	6
4. Asian valmistelu	6
5. Riippuvuus muista esityksistä.....	6
YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT.....	7
1. Lakiehdotuksen perustelut.....	7
2. Voimaantulo	11
LAKIEHDOTUS.....	12
maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista annetun lain muuttamisesta	12
LIITE	17
RINNAKKAISTEKSTIT	17
maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista annetun lain muuttamisesta.....	17

YLEISPERUSTELUT

1. Nykytila

Maataloustuotannon kannattavuuteen ja maatalojen toimintaedellytyksiin keskeisesti vaikuttavia tekijöitä ovat markkinoilta saatavat myyntitulot, erilaiset tuet, kustannukset sekä maatalouden tuottavuuden kehitys. Suomessa tuotantokustannukset muodostuvat korkeiksi johtuen epäedullisista luonnonoloista, pientilavaltaisesta tuotantorakenteesta ja muista maatalouden erityispiirteistä. Markkinoilta saatavat myyntitulot eivät kata tuotannosta aiheutuvia kustannuksia. Maataloutta tuetaan sekä Euroopan unionin että kansallisin budjettivaroin maatalouden toimintaedellytysten ja tuotannon kannattavuuden turvaamiseksi sekä viljelijäväestön kohutuullisen tulotason varmistamiseksi. Erimuotoisten tukien merkitys maatalouden toimintaedellytysten turvaamisessa on keskeinen. MTT taloustutkimuksen maa- ja puutarhatalouden kokonaislaskelman mukaan tukien osuus kokonaistuotosta vuonna 2005 oli noin 46 prosenttia.

Euroopan unionissa maatalouden tukipolitiikka kuuluu Euroopan yhteisöjen komission yksinomaiseen toimivaltaan. Tämä tarkoittaa käytännössä yhteisöpolitiikan keinojen ensisijaisuutta sekä sitä, että kansallista maatalouspolitiikkaa voidaan harjoittaa ainoastaan yhteisölainsäädännön rajoissa.

Suomessa maatalouden tukijärjestelmän perustan muodostavat Euroopan unionin yhteisen maatalouspolitiikan tukimuodot, joita ovat Euroopan unionin kokonaan rahoittamat suorat tuet sekä osarahoittamat luonnonhaittakorvaus ja maatalouden ympäristötuki. Näitä täydennetään kansallisilla tuilla (valtiontuot).

Euroopan unionin yhteinen maatalouspolitiikka on viime vuosina perusteellisesti uudistunut. Vuonna 2005 tuli voimaan Euroopan unionin suorien tukien järjestelmä, jonka keskeisin osa on tilatukijärjestelmä. Suomessa järjestelmä otettiin käyttöön vuonna 2006. Pääosa aikaisemmin tuotantosidonnaisina tukina maksetuista tuista muutettiin tuotannosta irrotetuiksi tukioikeuksiksi. Suomessa on käytössä niin sanottu yhdistelmämalli, jossa tukioikeudet muodostuvat alueellisesta tasatukiosasta sekä mahdollisesta tilakohtaisesta

lisäosasta, jota maksetaan siirtymäkauden ajan. Osa Euroopan unionin suorista tuista maksetaan kuitenkin edelleen tuotantosidonnaisena. Tuotantosidonnaisena maksetaan osa sonni- ja härkäpalkkioista sekä uuhipalkkioista sekä timotein siementuotannon tuki.

Valtioneuvosto hyväksyi 3 päivänä elokuuta 2006 vuonna 2007 alkavaa uutta ohjelmakautta varten Manner-Suomea koskevan maaseudun kehittämisohjelmaesityksen, joka on komission käsittelyssä. Tämä ohjelmaesitys sisältää muun muassa esityksen tulevan ohjelmakauden vuosien 2007—2013 ympäristötuki- ja luonnonhaittakorvausjärjestelmiksi. Ahvenanmaan maakunta laatii oman maaseudun kehittämisohjelmansa.

Kansallisten tukien yleisistä puitteista säädetään Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 87—89 artiklassa. Nämä säännökset rajoittavat valtiontukien käyttöä talouspolitiikan välineenä jäsenvaltioissa. Valtiontukia ovat kaikki julkisista varoista, myös kuntien ja muiden alue- ja paikallisviranomaisten myöntämät tuet, jotka ovat yritys- tai toimialakohtaisia. Arvioitaessa tukea ratkaisevaa on toimenpiteen tosiasiallinen vaikutus, ei sen tarkoitus tai muoto. Vaikka jotain toimenpidettä pidettäisiinkin valtiontukena, komissio voi tietyillä perusteilla katsoa sen yhteismarkkinoille soveltuvaksi ja sallia sen maksamisen.

Valtiontukimenettelystä säädetään Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 88 artiklassa, jonka mukaan komissiolle on tehtävä ilmoitus ennen kuin jäsenvaltio ottaa käyttöön toimenpiteitä, joita voidaan mahdollisesti pitää valtiontukena. Ilmoitusmenettelyn tarkoituksena on, että komissio voi tutkia tukien yhteensopivuuden yhteismarkkinoille. Kaikkiin Suomessa myönnettäviin kansallisiin maataloustukiin on saatava komission hyväksyntä.

Valtiontuen hyväksymismenettely vaihtelee tuen luonteen ja sen määrän perusteella. Komissio on ottanut käyttöön kevennettyjä valtiontukien hyväksymismenettelyjä, joita voidaan jatkossa käyttää pääosassa valtiontukitapauksissa. Kevennettyä menettelyä käyttäen voidaan valtion tuet hyväksyttäväksi, jos ne täyttävät joko perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta maataloustuottei-

den tuottamisen, jalostamisen ja kaupan pitämisen alalla toimiville pienille ja keskisuurille yrityksille myönnettävään valtiontukeen annetun komission asetuksen (EY) N:o 1/2004, jäljempänä ryhmäpoikkeusasetus, tai Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen maatalous- ja kalastusalalla annetun komission asetuksen (EY) N:o 1860/2004, jäljempänä de minimis-asetus, edellytykset. Maaseudun kehittämissuunnitelmaan kuuluvat valtiontuet voidaan hyväksyä maaseudun kehittämissuunnitelman hyväksymisen yhteydessä. Komissio on uudistamassa valtiontukisääntöjään vuonna 2007 alkavaa uutta ohjelmakautta varten.

Suomelle keskeisen oikeusperustan maataloustukien myöntämisessä muodostaa Suomen liittymisestä Euroopan unioniin tehdyn sopimuksen 141 ja 142 artikla. Myös neuvoston asetuksella voidaan säätää oikeudesta myöntää kansallisia tukia, mutta tämä edellyttää komission tekemää lainsäädäntöehdotusta. Esimerkkinä tällaisesta kansallisesta tuesta voidaan mainita sokerin markkinajärjestelmän uudistuksen yhteydessä Suomelle hyväksytty mahdollisuus maksaa kansallista tukea korkeintaan 350 euroa hehtaarilta sokerijuuriin viljelyalalle.

Vuonna 2006 maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista annetun lain soveltamisalaan kuuluvista tukimuodoista Etelä-Suomen kansallinen tuki perustuu liittymissopimuksen 141 artiklaan ja pohjoinen tuki liittymissopimuksen 142 artiklaan. Maatalouden ympäristötuen ja luonnonhaittakorvauksen kansallisten lisäosien maksaminen perustuu Euroopan maatalouden ohjauksen ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen ja tiettyjen asetusten muuttamisesta ja kumoamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/1999, jäljempänä maaseutuasetus I, 51 artiklan 3 ja 4 kohdan säännöksiin sekä yleisiin valtiontukisääntöksiin. Vuoden 2007 alusta lukien luonnonhaittakorvauksen ja maatalouden ympäristötuen maksaminen perustuu Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005, jäljempänä maaseutuasetus II, 36 ja 39 artiklaan.

Maa- ja puutarhatalouden kansallisia tukia myönnetään pääosin maa- ja puutarhatalous-

tuottajille. Eräissä tapauksissa tukea voidaan myöntää myös muille tahoille, kuten esimerkiksi maidon kuljetusavustusta meijereille.

Komissio tekee päätöksen muun muassa maksettavan kansallisen tuen enimmäismäärästä ja mahdollisista muista ehdoista tuen saamiseksi. Valtioneuvoston asetuksella säädetään kansallisten tukien maksettavista määristä, yksikkötukien tasoista sekä tukialueista. Vuonna 2006 kansallinen tukijärjestelmä muodostuu neljästä päätukimuodosta, jotka ovat Etelä-Suomen kansallinen tuki, pohjoinen tuki, ympäristötuen kansallinen lisäosa ja luonnonhaittakorvauksen kansallinen lisäosa. Tämän lisäksi maksetaan eräitä muita kansallisia tukia, kuten maatalousyrittäjien opintorahaa sekä perunantuotannon, nurmi- ja viljakasvien siementuotannon ja sokerijuuriin kansallista tukea.

Tukien alueellista porrastamista varten Suomi on jaettu etelästä pohjoiseen seitsemään päätukialueeseen (A, B, C1, C2, C2 pohjoinen ja saaristo, C3 ja C4). Tietyissä pohjoisissa tuissa alueet C3 ja C4 on lisäksi jaettu ala-alueisiin (P1—P5). Tiedetyt tuet voidaan myöntää korotettuina saaristoalueilla. Kansallisissa kotieläintuissa on nykyisin eräitä maatilan kokoon liittyviä rajoitteita. Esimerkiksi kanojen tukea voidaan maksaa enintään 260 eläinyksiköstä (eli 20 000 kananasta) tuensaajaa kohden ja pohjoisia kotieläintukia voidaan maksaa tukialueella C2p enintään 300, C3-alueella enintään 200 ja C4-alueella enintään 100 eläinyksiköstä tilaa kohti.

Vuoden 2006 maa- ja puutarhataloustuotannolle arvioidaan maksettavan kansallista tukea yhteensä 615,5 miljoonaa euroa. Tästä summasta pohjoisen tuen osuuden arvioidaan olevan 53 prosenttia, Etelä-Suomen kansallisen tuen noin 16 prosenttia, ympäristötuen kansallisen lisäosan yhdeksän prosenttia ja luonnonhaittakorvauksen kansallisen lisäosan 20 prosenttia. Muihin tukikohteisiin arvioidaan käytettävän runsaat kaksi prosenttia kansallisen tuen kokonaismäärästä. Tukialueelle A ja B kansallisesta tuesta on maksettu kolmasosa ja C-alueille kaksi kolmasosaa. Kansallisesta tuesta maksetaan kotieläinten määrään, maidon tuotantotuki mukaan luetuna, perustuen 55 prosenttia. Pinta-ala-perusteisten tukien osuus on 44 prosenttia ja muiden maksuperusteiden noin yksi prosentti

kansallisen tuen määrästä. Viime vuosina kotieläintukien määrä ja niiden suhteellinen osuus kansallisen tuen kokonaismäärästä on alentunut johtuen tukijärjestelmän rakenteessa tapahtuneista muutoksista.

Kansallisia tukia koskevien esitysten tekemisestä Euroopan unionille neuvotellaan ja sovitaan valtion ja maataloustuottajien keskusjärjestöjen välisissä neuvotteluissa. Keskusjärjestöjä, joiden kanssa neuvotteluja käydään, ovat Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK r.y. ja Svenska Lantbruksproducenternas Centralförbund SLC. Jos näissä neuvotteluissa ei päästä yhteiseen näkemykseen, valtioneuvosto asettaa neuvotteluille määräajan. Valtioneuvosto tekee päätöksen komissiolle tehtävästä tukiohjelmasta.

2. Ehdotetut muutokset

Maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuis-
ta annettu laki (1559/2001) tuli voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002. Tämän jälkeen maatalouden tukijärjestelmien ja muun lainsäädännön muutoksista johtuen on perusteltua muuttaa lakia nykykäytäntöä vastaavaksi.

Lain voimaantulon jälkeen tehdyt keskeisimmät tukijärjestelmämuutokset ovat luonnonhaittakorvauksen ja maatalouden ympäristötuen kansallisten lisäosien käyttöön otto. Lakiin ehdotetaan lisättäväksi säännökset edellä mainituista lisäosista ja niiden myöntämisestä. Vuodesta 2007 lähtien ei enää tehdä uusia ympäristötuen lisäosasuorituksia.

Kansallisten lisäosien saamisen edellytyksenä olisi, että hakija noudattaa luonnonhaittakorvauksen ja maatalouden ympäristötuen saannille asetettuja tukiehtoja sekä täyttää tuen saajaa, viljelijän ikää, tuen myöntämistä ja sitoumuksen tekemistä koskevat yleiset edellytykset. Kansallisiin lisäosiin sovellettaisiin samoja valvontaseuraamuksia kuin luonnonhaittakorvauksen ja maatalouden ympäristötukeen. Valtioneuvoston asetuksella säädettäisiin muun muassa kansallisten lisäosien määräytymisen ja myöntämisen tarkemmista perusteista, lisäosan määrästä sekä lisäosasuorituksen antamisesta.

Lakia ehdotetaan muutettavaksi siten, että valtioneuvoston sijasta maa- ja metsätalousministeriö asettaisi enintään kahden viikon määräajan komissiolle tehtävää tukiohjelmasta

esitystä koskeville kansallisille neuvotteluille. Tämän määräajan asettaminen on luonteeltaan tekninen ja se voitaisiin tehdä ministeriössä. Valtioneuvosto päättäisi edelleen komissiolle tehtävästä tukiohjelmasta.

Lakiin ehdotetaan lisättäväksi maatalon ja maatalouden määritelmät, jotka ovat tarpeen muun muassa yksikkötukien tasoa tai tuen kokonaismäärää porrastettaessa maatalon tuotannon laajuuden perusteella. Tällöin olisi tarpeen myös määritellä se kokonaisuus, jota tukien porrastaminen koskisi. Valtioneuvoston maatalouspoliittisessa selonteossa sekä eduskunnan siihen antamassa vastauksessa on kiinnitetty huomiota mahdolliseen tarpeeseen porrastaa tulotukia. Koska voimassa olevassa laissa ei ole maatalon määritelmää, kunkin yrityksen tukikelpoisuuden arvioi ja siitä päättää kunnan maaseutuelinkeinoviranomainen. Maatalon määrittelyllä laissa ja ehdotetulla valtuudella antaa valtioneuvoston asetuksella tarkempia säännöksiä taloudellisesti ja toiminnallisesti itsenäisen tuotantoyksiyön tunnusmerkeistä pyritään selkiyttämään ja yhtenäistämään tulkintoja.

Euroopan unionin suorien tukien järjestelmän käyttöön ottamisen vuoksi tukijärjestelmissä on määriteltävä aktiiviviljelyn, kesannoinnin ja hoidetun viljelemättömän pellon tunnusmerkit. Maatalous-, puutarha- ja energiakasvien viljelyssä tavoitteena tulisi olla korjuu- ja markkinakelpoinen sato paikalliskunnan tuotanto-olosuhteet huomioon ottaen tavalla. Tukien saamisen ehtona olisi, että kesantoa ja muuta viljelemätöntä peltoa hoidetaan maa- ja metsätalousministeriön asetuksella tarkemmin määriteltävien hoitovaatimusten mukaisesti siitä riippumatta, maksetaanko tälle alalle kansallista tukea. Lakiin ehdotetaan lisättäväksi myös kasvihuoneen, luonnonhaittakorvauksen ja maatalouden ympäristötuen määritelmät.

Kansallisen tuen tukiperusteita ehdotetaan yhtenäistettäväksi muiden tukijärjestelmien kanssa muun muassa pienimmän maksettavan tukimäärän osalta. Tukea ei maksettaisi, jos myönnetty määrä tukivuodelta on hakijaa ja tukimuotoa tai tukityyppiä kohti pienempi kuin 100 euroa, kun alaraja on voimassa olevassa laissa 84 euroa.

Vuoden 2008 alusta kansalliseen tukeen oikeuttava viljelijän yläikäraja ehdotetaan

korotettavaksi 65 vuodesta 68 vuoteen kuitenkin sillä edellytyksellä, ettei viljelijä saa maatalousyrittäjien eläkelainsäädännössä tarkoitettua vanhuuseläkettä.

Lakiin ehdotetaan lisäksi tehtäväksi teknisiä tarkennuksia sekä selkeytettäväksi tiettyjä säännöksiä vastaamaan nykyistä käytäntöä.

3. Esityksen vaikutukset

3.1. Valtiontaloudelliset vaikutukset

Esityksellä ei ole suoranaisia valtiontaloudellisia vaikutuksia. Vuoden 2008 alussa voimaan tulevaksi ehdotetun tukeen oikeutetun ikärajan noston ja eläkerajoituksen taloudellisia vaikutuksia ei voida tässä vaiheessa arvioida tarkasti. Kokonaisuutena vaikutuksen arvioidaan kuitenkin olevan vähäinen.

Eduskunta päättää vuosittain ehdotetun lain nojalla maksettavan kansallisen tuen kokonaismäärästä osoittaessaan varat maa- ja puutarhatalouden kansalliseen tukeen. Valtion vuoden 2006 talousarviossa maa- ja puutarhatalouden kansallisen tuen momentille (30.20.40) myönnettiin 609,165 miljoonan euron määräraha ja valtion vuoden 2007 talousarvioesityksessä on ehdotettu 566,2 miljoonan euron suuruista määrärahaa. Valtion vuoden 2007 talousarvioesityksen määräraha on otettu huomioon 40 miljoonan euron siirto ympäristötuen momentille (30.20.43) sen vuoksi, että vuoden 2007 alusta uusia maatalouden ympäristötuen lisäosaitoumuksia ei enää tehdä.

3.2. Organisaatio- ja henkilöstövaikutukset

Esityksellä ei ole suoranaisia organisaatio- ja henkilöstövaikutuksia. Kansallisten tukien toimeenpanotehtävät jaetaan vuonna 2007 maa- ja metsätalousministeriön sekä perustettavan Maaseutuviraston kesken. Maaseutuvirastosta sekä maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskuksesta annetun lain muuttamisesta annetun hallituksen esityksen (HE 36/2006 vp) perusteluista ilmenevät edellä mainitusta muutoksesta aiheutuvat organisaa-

tio- ja henkilöstövaikutukset.

3.3. Muut vaikutukset

Koska esityksessä ei ole tarkoitus muuttaa nykyisten tukijärjestelmien asiallista sisältöä, sillä ei arvioida olevan ympäristöön, aluekehitykseen tai tasa-arvoon kohdistuvia vaikutuksia nykytilanteeseen verrattuna.

4. Asian valmistelu

Hallituksen esitys on valmisteltu virkatyönä maa- ja metsätalousministeriössä.

Ehdotuksesta on pyydetty lausunnot oikeusministeriöltä, valtiovarainministeriöltä, Ahvenanmaan maakunnan hallitukselta, Ahvenanmaan lääninhallitukselta, Maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskukselta, Elintarviketurvallisuusvirastolta, työvoima- ja elinkeinokeskuksilta, Maaseutuelinkeinon valituslautakunnalta, Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK ry:ltä, Svenska Lantbruksproducenternas Centralförbund SLC:ltä, Puutarhaliitolta, Kauppapuutarhaliitolta ja Hedelmän- ja marjanviljelijöiden liitolta.

Annetuissa lausunnoissa esitetyt huomautukset on pyritty ottamaan huomioon esitystä viimeisteltäessä.

5. Riippuvuus muista esityksistä

Eduskunnassa on samanaikaisesti käsiteltävänä hallituksen esitys laeiksi maaseudun kehittämiseen myönnettävistä tuista ja maaseudun kehittämiseen liittyvien ohjelmien hallinnoinnista annetun lain muuttamisesta sekä hallituksen esitys laiksi luonnonhaitta- korvauksesta, maatalouden ympäristötuesta sekä eräistä muista ympäristön ja maaseudun tilan parantamiseen liittyvistä tuista. Edellä mainitut esitykset liittyvät maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista annetun lain soveltamisalaan ehdotettuun muutokseen, mistä johtuen lakiehdotus on tarkoitettu käsiteltäväksi edellä mainittujen hallitusten esitysten yhteydessä.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Lakiehdotuksen perustelut

1 §. Soveltamisala. Pykälän 2 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että siinä otettaisiin huomioon tukijärjestelmissä ja niitä koskevassa lainsäädännössä tapahtuneet muutokset. Ehdotettu muutos vastaa asiallisesti voimassa olevan lain soveltamisalaa.

2 §. Määritelmät. Pykälän 1 momentin 5 kohdan kasvulohkon määritelmiä ehdotetaan tarkennettavaksi. Kasvulohkon käyttötarkoituksiin lisättäisiin lohkon pitäminen hoidettuna viljelemättömänä peltona. Ehdotus perustuu tukijärjestelmien muutoksiin ja vastaa nykyistä käytäntöä. Momentin 9 ja 10 kohtaan ei ehdoteta asiallisia muutoksia.

Pykälän 1 momenttiin ehdotetaan lisättäväksi uusi 11 kohta, jossa määriteltäisiin kasvihuoneen käsite. Kasvihuoneen käsitteen määrittäminen on tarpeen kasvihuonetuotannon tukeen oikeutettujen rakennusten ja rakennelmien rajaamista varten.

Pykälän 1 momenttiin ehdotetaan lisättäväksi uusi 12 ja 13 kohta, joissa määriteltäisiin maatalouden ympäristötuki ja luonnonhaittakorvaus Euroopan unionin säädösperustan avulla. Vuoden 2007 alusta lukien luonnonhaittakorvauksen ja maatalouden ympäristötuen uusien sitoumusten säädösperustana on maaseutuasetus II ja ennen vuotta 2007 annetuissa sitoumuksissa maaseutuasetus I.

Pykälän 1 momenttiin ehdotetaan lisättäväksi uusi 14 kohta, jossa määriteltäisiin maatalouden käsite. Maataloudella tarkoitettaisiin maatilalla tapahtuvaa maatalous-, puutarha- ja energiakasvien viljelyä, kotieläintuotteiden tuotantoa, tuotantoeläinten pitoa, porotaloutta, mehiläistaloutta, hevostaloutta, velvoitekesannointia sekä viljelemättömän pellon säilyttämistä hoidettuna annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1782/2003 mukaisesti. Määritelmä kattaisi kotieläintalouden harjoittamisen sekä avomaalla ja kasvihuoneissa tapahtuvan kasvinviljelyn.

2 a §. Maatila. Lakiin ehdotetaan lisättäväksi uusi 2 a §, jossa määriteltäisiin maatalon käsite. Maatilalla tarkoitettaisiin viljelijän johtamaa yhden tai useamman kiinteistön tai kiinteistön osan tai tuotantorakennuksen ja sen maapohjan muodostamaa, maatalouden

harjoittamiseen käytettävää toiminnallisesti ja taloudellisesti itsenäistä tuotantoyksikköä, jota hallitaan yhtenä kokonaisuutena omistuksen tai vuokrauksen perusteella. Valtioneuvoston asetuksella säädettäisiin toiminnallisesti ja taloudellisesti itsenäiseksi katsotavan maatalon tunnusmerkeistä. Maatalon määritelmällä pyritään selkiyttämään niitä perusteita, milloin kahta hakijaa tulisi tarkastella yhtenä hakijana (maatilana) ja milloin niiden katsotaan olevan erillisiä maatiloja.

Maatalon tunnusmerkistön täyttymisen arvioinnissa keskeistä olisi se, harjoitetaanko tuotantoa toiminnallisesti ja taloudellisesti itsenäisenä tuotantoyksikkönä viljelijän johdolla. Arviointi perustuisi eri tekijöiden tarkasteluun, joista mikään ei olisi yksinään ratkaiseva. Arviota tehtäessä tulisi erikseen tarkastella muun muassa viljelijän (hakijan) asemaa yrityksessä, yrityksen verotuksellista kohtelua, yrityksen harjoittamiin tuotannon edellyttämiin lupiin, kuten rakennuslupa, ympäristölupa, muut viranomaisien lupaa edellyttävät toiminnot, sekä tuotantotoiminnan järjestämiseen ja muihin vastaaviin seikkoihin liittyviä kysymyksiä.

Toiminnallisesti ja taloudellisesti itsenäisellä maatilalla hakijan tulisi toimia yrittäjän ominaisuudessa tai siten, että toiminta voitaisiin rinnastaa yritystoimintaan. Käytännössä tämä tarkoittaisi sitä, että hakijan tulisi johtaa yritystä ja hänellä tulisi olla määräysvalta tuotantopäätöksiin. Yrittäjän tulisi vastata tuotantotoimintaan sisältyvästä riskistä eli mahdollisista tappioista eikä toimia yrityksessä palkatun työntekijän asemassa. Hakijan tulisi esimerkiksi vastata taloudellisista päätöksistä, tuotanto- ja viljelysuunnitelmista, tuotantopanosten hankinnasta ja tuotteiden markkinoinnista. Hakijan tulisi olla vakuutettu yrittäjänä maatalousyrittäjien eläkelain (467/1969) tai yrittäjien eläkelain (468/1969) mukaisesti tai hänen tulisi olla vakuutusmaksuvelvollisuudesta vapautettu.

Taloudellisesti itsenäisen maatalon tulisi olla itsenäinen verotuksellinen yksikkö. Lähtökohtana harkinnassa olisi se, että maatila on itsenäisesti verovelvollinen. Taloudellisesti itsenäiseksi maatilaksi voitaisiin katsoa edellä mainitun lisäksi tuloverolaissa

(1535/1992) tarkoitetut yhtymät. Verotuksellisen kohtelun lisäksi arvioitavaksi tulisivat myös muut toiminnallisesti ja taloudellisesti itsenäisen tuotantoyksikön tunnusmerkistön kriteerit. Maatalousyhtymistä itsenäisiksi tuen hakijoiksi hyväksyttäisiin vain verotuksessa verotusyhtyminä käsitellyt yhteenliittymät. Tuen hakijana voisi olla myös avoin yhtiö tai kommandiittiyhtiö. Tunnusmerkkinä kahden tai useamman tuenhakijan käsittelemiseksi yhtenä tuenhakijana (maatilana) olisi, jos verotuksessa tuenhakijoita käsitellään yhtenä verovelvollisena tai yhtymänä. Kahden tai useamman eri tuenhakijan käsittely verotuksessa erillisinä verovelvollisina tai yhtymänä ei kuitenkaan estäisi maatilana käsittelemistä yhtenä tuenhakijana sellaisissa tapauksissa, joissa muut toiminnallisesti ja taloudellisesti itsenäisen tuotantoyksikön kriteerit täyttyvät.

Toiminnallisesti itsenäisellä maatilalla viljelijällä tulisi olla nimissään tuotantotoiminnassa tarvittavat luvat ja tämän tulisi tehdä myös tarvittavat sopimukset, kuten kananmunien pakkaamoluvat, tuotantosopimukset ja lannanlevityssopimukset.

Toiminnallista ja taloudellista itsenäisyyttä arvioidessa tulisi ottaa huomioon myös tuotantorakennusten sijainti suhteessa muihin tuotantorakennuksiin sekä se, ovatko rakennukset ja esimerkiksi lietesäiliöt viljelijän hallinnassa vai yhteiskäytössä toisen tuenhakijan kanssa. Arviointiperusteena voitaisiin käyttää myös sitä, ovatko viljelijän hallinnassa olevat koneet ja laitteet suhteessa harjoitettavaan tuotantoon ja sen laajuuteen. Ehdotuksella ei ole kuitenkaan tarkoitus rajoittaa tilojen välistä yhteistyötä.

3 §. Hakijat. Pykälän 1 momenttiin ei ehdoteta asiallisia muutoksia.

Pykälän 2 momentin 1 kohtaa ehdotetaan muutettavaksi hakijan ikäedellytyksen osalta. Tuen myöntäminen edellyttäisi, että hakija tai hänen puolisonsa on tukivuotta edeltävän vuoden viimeisenä päivänä vähintään 18-vuotias, mutta ei yli 68-vuotias, eivätkä hakija ja hänen puolisonsa saa maatalousyrittäjien eläkelainsäädännössä tarkoitettua vanhuuseläkettä. Maatalousyrittäjien eläkelain (467/1969) mukaan viljelijä voi siirtyä laissa tarkoitettulle vanhuuseläkkeelle 63 vuoden iässä. Nyt ehdotettu yläikärajan korottaminen on linjassa yleisen työeläkelainsäädännön

muutoksen kanssa ja se tukee tavoitteita kannustaa jatkamaan työssä nykyistä pidempään. Viljelijällä on mahdollisuus valita, siirtykö hän vanhuuseläkkeelle ennen 68 vuoden ikää. Maatalousyrittäjien eläkelainsäädännössä tarkoitettua vanhuuseläkkeen ja maataloustukien maksamista samanaikaisesti ei pidetä perusteltuna, minkä vuoksi ehdotuksen mukaan edellä tarkoitettua eläkettä ja maataloustukea ei myönnettäisi viljelijälle samanaikaisesti. Kohta ehdotetaan tulevaksi voimaan 1 päivänä tammikuuta 2008, jolloin viljelijällä on mahdollisuus ottaa suunnitelmassaan huomioon ehdotettu ikärajan muutos ja vanhuuseläkkeen vaikutus tukien saamiseen. Jos alle 65-vuotias viljelijä on ehtinyt siirtyä vanhuuseläkkeelle ennen ehdotetun muutoksen voimaan tuloa, tämä saisi kuitenkin maa- ja puutarhatalouden kansallisia tukia voimassa olevan lain mukaisesti.

6 §. Tukimuodot. Pykälän 3 kohtaa ehdotetaan muutettavaksi vastaamaan nykyistä tukirakennetta siten, että kasvinviljelyn kansallisen tuen sijasta tukena voitaisiin myöntää luonnonhaittakorvauksen ja maatalouden ympäristötuen kansallista lisäosaa. Vuonna 2007 maksetaan maaseutuasetus I:n VI luvussa tarkoitettua maatalouden ympäristötuen kansallista lisäosaa niille viljelijöille, joilla on voimassa oleva maatalouden ympäristötukisitoumus ja jotka ovat antaneet ennen vuotta 2007 lisäosasisitöumuksen. Vuoden 2007 alusta lukien uusia maatalouden ympäristötuen lisäosasisitöumuksia ei enää tehdä. Luonnonhaittakorvauksen kansallista lisäosaa voidaan maksaa, jos viljelijä on antanut maaseutuasetus I:n V luvussa tai maaseutuasetus II:n 36 artiklassa tarkoitettua luonnonhaittakorvausta koskevan sitoumuksen ja lisäosaa koskevan sitoumuksen.

7 §. Tuen määrä ja tukialueet. Pykälän 4 momenttia ehdotetaan tukijärjestelmien yhdenmukaistamiseksi muutettavaksi siten, että tukea ei maksettaisi, jos myönnetty määrä tukivuodelta on hakijaa ja tukimuotoa tai tukityyppiä kohti pienempi kuin 100 euroa. Voimassa olevassa laissa määrä on 84 euroa. Ehdotettu maksettavan tuen alaraja olisi sama kuin tulevan ohjelmakauden maatalouden ympäristötuessa ja luonnonhaittakorvauksessa ja se olisi lisäksi samansuuruinen kuin alin takaisinperittävä määrä.

Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uusi

5 momentti, jonka mukaan yksikkötuen tasoa ja tuen kokonaismäärä voitaisiin porrastaa maatalan tuotannon laajuuden ja tuotantotavan perusteella. Porrastuksesta säädettäisiin tarkemmin valtioneuvoston asetuksella. Yksikkötukien ja kansallisen tuen enimmäismäärästä säädetään tukimuodoittain komission kansallista tukea koskeissa päätöksissä. Esimerkiksi Etelä-Suomen kansallista tukea koskee komission päätös K(2004)475 ja pohjoista tukea 2002/404/EY.

8 §. Neuvottelumenettely. Pykälän 2 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että maa- ja metsätalousministeriö asettaisi neuvotteluille enintään kahden viikon määräajan, jos valtion ja maataloustuottajien keskusjärjestöjen kesken ei päästä yhteiseen näkemykseen komissiolle tehtävästä kansallista tukea koskevasta esityksestä. Muutoin neuvottelukäytäntö ehdotetaan säilytettäväksi nyky muodossa. Määräajan asettamista koskeva päätös on luonteeltaan tekninen ja se voitaisiin näin ollen tehdä maa- ja metsätalousministeriössä. Valtioneuvosto tekisi edelleen päätöksen komissiolle tehtävästä tukiohjelmasta.

9 §. Kasvintuotannon tuet. Pykälän 2 momentin 1 kohtaa ehdotetaan muutettavaksi siten, että viljelykseen soveltuva pelto tulisi aina ilmoittaa tukihakemuksessa. Pääosalla tiloista tämä ei muuttaisi nykyistä käytäntöä.

Pykälän 2 momentin 2 kohdassa säädettyä tuen myöntämisen edellytystä ehdotetaan muutettavaksi sekä lisättäväksi momenttiin uusi 3 kohta siten, että säännöksissä otettaisiin huomioon sekä maatalous-, puutarha- ja energiakasvien viljelyvaatimukset että kesannoidun ja muun viljelemättömän pellon hoitovaatimukset. Viljelemätön pelto tulisi pitää hoidettuna siitä riippumatta, maksettai-siinko tälle alalle 6 §:ssä tarkoitettuja kansallisia tukia. Paikkakunnan tavanomainen viljelytapa ehdotetaan muutettavaksi paikkakunnan tuotanto-olosuhteet huomioivaksi tuotantotavaksi. Ehdotettu muutos vastaa tilatukijärjestelmässä käytettävää määritelmää.

Pykälän 3 momentissa oleva viittaussäännös ehdotetaan muutettavaksi vastaamaan pykälän 2 momenttiin ehdotettua muutosta. Momenttiin ei ehdoteta asiallisia muutoksia.

Pykälän 4 momentin maa- ja metsätalousministeriön asetuksenantovaltuutta ehdotetaan täsmennettäväksi siten, että siinä asetuk-

sella voitaisiin säätää muun muassa kesannon ja muun viljelemättömän pellon hoitovaatimuksista.

10 §. Kotieläintalouden tuet. Pykälän 2 momentin 1 kohtaa ehdotetaan muutettavaksi vastaamaan 9 §:n 2 momentin 1 kohtaan ehdotettua muutosta.

Pykälän 5 momenttia ehdotetaan tarkennettavaksi siten, että vakiintuneen eläinmäärän käyttäminen tuen määräytymisperusteena edellyttäisi, että tuotanto jatkuu. Nykyisin voimassa olevassa lainsäädännössä edellytyksenä on, että tuotanto on jatkuvaa. Vaatimus tuotannon jatkumisesta kuvaa paremmin säännöksen varsinaista tarkoitusta. Jos esimerkiksi tulipalossa menetetään tilan koko karja ja navettarakennus vaurioituu palossa, tuotanto keskeytyy käytännössä joksikin aikaa. Ehdotettu muutos selkeyttää lainsäädäntöä eikä momenttiin ehdoteta asiallisia muutoksia.

10 a §. Luonnonhaittakorvauksen ja maatalouden ympäristötuen kansalliset lisäosat. Lakiin ehdotetaan lisättäväksi uusi 10 a §:n, jossa säädettäisiin luonnonhaittakorvauksen ja maatalouden ympäristötuen kansallisten lisäosien määräytymisperusteista.

Pykälän 1 momentin mukaan luonnonhaittakorvauksen ja maatalouden ympäristötuen kansallisiin lisäosiin ei sovellettaisi 3 §:n, 7 §:n 4 momentin eikä 9 ja 17—20 §:n säännöksiä. Näiltä osin tulisi sovellettavaksi luonnonhaittakorvauksen ja maatalouden ympäristötuen vastaavat säännökset.

Pykälän 2 momentin mukaan kansallisten lisäosien saamisen edellytyksenä olisi, että hakija noudattaa luonnonhaittakorvauksen ja maatalouden ympäristötuen saannille asetettuja tukiehtoja sekä täyttää tuen saajaa, viljelijän ikää, tuen myöntämistä ja sitoumuksen tekemistä koskevat yleiset edellytykset. Kansallisiin lisäosiin sovellettaisiin samoja valvontaseuraamuksia kuin luonnonhaittakorvaukseen ja maatalouden ympäristötukeen.

Ohjelmakaudella 2001—2006 Manner-Suomessa maatalouden ympäristötukea ja luonnonhaittakorvausta koskevan viisivuotisen sitoumuksen on voinut antaa viljelijä, joka on yli 18-vuotias, mutta ei ole yli 65-vuotias sitoumuksen antamista edeltävän vuoden viimeisenä päivänä. Viljelijän on lisäksi noudatettava muun muassa tavanomais-ta hyvää maatalouskäytäntöä. Viljelijän on

sitouduttava ensimmäistä kertaa luonnonhaittakorvausta hakiessaan jatkamaan viljelyä vähintään kolmen tukikelpoisen peltohehtaarin osalta maatilallaan viiden vuoden ajan ensimmäisestä luonnonhaittakorvauksen maksupäivästä lukien ja noudattamaan luonnonhaittakorvauksen maksamiselle asetettuja vaatimuksia.

Pykälän 3 momentin mukaan lisäosa voitaisiin maksaa muiden tukiehtojen täytyessä samalta sitoumuskaudelta ja enintään samalle pinta-alalle kuin miltä luonnonhaittakorvausta ja maatalouden ympäristötukea maksetaan. Lisäosaan ei erikseen sovellettaisi tukimuotoa tai tukityyppikohtaisia pienintä myönnettävää määrää koskevia säännöksiä. Erillinen lisäosaa koskeva vähimmäismäärä voisi johtaa siihen, että lisäosaa ei maksettaisi samalta alalta kuin miltä luonnonhaittakorvausta tai maatalouden ympäristötukea maksetaan.

Pykälän 4 momentin mukaan valtioneuvoston asetuksella voitaisiin säätää kansallisten lisäosien määräytymisen ja myöntämisen tarkemmista perusteista, lisäosan määrästä ja lisäosasisitömyksen antamisesta.

Toimivallan jakoa valtakunnan ja Ahvenanmaan maakunnan välillä on täsmennetty luonnonhaittakorvauksen ja maatalouden ympäristötuen kansallisten lisäosien osalta. Toimivalta edellä mainituissa lisäosasisitömyksissä kuuluu Ahvenanmaan maakunnalle.

16 §. Yleiset alentamisperusteet. Pykälän 1 momenttiin ehdotetaan lisättäväksi uusi 5 kohta, jonka mukaan laissa tarkoitettua tukea voitaisiin alentaa tai jättää myöntämättä, jos järjestelyn ilmeisenä tarkoituksena on tukiehtojen tai tukijärjestelmän tavoitteiden kiertäminen. Ehdotettu alentamisperuste voisi tulla sovellettavaksi esimerkiksi silloin, kun hakijat ovat luoneet keinotekoisesti kyseisen tuen saamiseen vaadittavat edellytykset saadakseen hyötyä tukijärjestelmän tavoitteiden vastaisesti tai kun hakijat ovat pyrkineet kiertämään tukiehtoja keinotekoisella järjestelyllä. Ehdotettu muutos täydentäisi momentin 4 kohdan säännöstä.

Pykälän 3 momenttia ehdotetaan selkeytetäväksi teon tapahtumahetken osalta. Nykykäytännössä teon tapahtumahetken määrittäminen syytekirjelmissä ja tuomioissa vaihtelee, jolloin tuen saajat ovat joutuneet eri tavoin kohdelluiksi tukimenetyksen osalta. Tä-

män vuoksi ehdotetaan, että kotieläintalouden tuen menetys kohdistuisi siihen tukivuoteen, jonka aikana asianomainen viranomaisen on havainnut tuomioon johtaneen teon. Kotieläintalouden tuella tarkoitettaisiin eläin-kohtaisen tuen lisäksi kyseisen eläinlajin tuotantotukea, kuten maidon tuotantotukea. Eläinsuojelurikoksesta tai rikkomuksesta tuomioon johtaneen teon voisi todeta esimerkiksi kunnan- tai läänineläinlääkäri tai maa-seutuelinkeinoviranomainen. Tältä osin pykälään ei ehdoteta asiallisia muutoksia. Ehdotuksen mukaan tukea ei maksettaisi eläintenpitokiellon ajalta myöskään sellaiselle henkilölle, joka on jätetty rikoslain (39/1889) 3 luvun 4 §:n 2 momentin nojalla teosta tuomitsematta. Pykälään ehdotetaan myös lisättäväksi säännös siitä, ettei kotieläintalouden tukea maksettaisi tekovuoden ja lainvoimaisen eläintenpitokieltotuomion antamisen väliseltä ajalta. Tältä osin ehdotus ei toisi merkittävää muutosta nykyiseen käytäntöön.

16 a §. Tuen saajan ilmoitusvelvollisuus. Tukijärjestelmien yhdenmukaistamiseksi ehdotetaan, että tässä laissa tarkoitettua tuen saajan olisi viipymättä ilmoitettava tuen myöntävälle viranomaiselle sellaisesta tuen saajaa, maatilaa, kotieläintuotantoa, tuotantoläimiä tai tuettavaa toimintaa koskevasta olosuhteiden muutoksesta, joka vaikuttaa tuen määrään tai saattaa aiheuttaa tuen takaisinperimisen taikka tuen lakkauttamisen. Vastaava säännös koskee voimassa olevassa lainsäädännössä Euroopan unionin varoista rahoitettavia tukia.

17 §. Myöhästymisseuraamukset. Pykälän 2 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että jos puutarhatuotteiden varastointituen ilmoitus tehdään myöhästyneenä, kyseisellä ilmoituksella ilmoitettavaa varastomäärää alennettaisiin yhdellä prosentilla jokaista myöhästynyttä työpäivää kohti. Jos ilmoitus myöhästyy yli 25 kalenteripäivää, katsottaisiin kyseisellä ilmoituksella ilmoitettava varastointimäärä nolllaksi lopullisen tuen laskennassa. Jos tukikelpoinen varastomäärä on pienentynyt ilmoitetusta esimerkiksi valvonnan seurauksena, tätä käytetään varastomäärän alentamislaskennan pohjana. Nykyisen ilmoituksen myöhästymisen seurauksena yhdellä päivällä johtaa poikkeuksetta siihen, että kyseisellä ilmoituksella ilmoitettavan varastomäärän katsotaan nolllaksi lopullista va-

rastointitukea laskettaessa. Puutarhatuotteiden varastoinnista maksettava tuki määräytyy loka-, marras ja joulukuun varastointimäärien keskiarvona, joka lasketaan viljelijän varastomäärästä tekemien kuukausi-ilmoitusten perusteella. Ehdotettu muutos kohtuullistaisi ilmoituksen myöhästyisestä aiheutuvia seuraamuksia ja yhdenmukaistaisi myöhästymiss seuraamuksia muiden tukimuotojen kanssa.

Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uusi 5 momentti, jolloin nykyinen 5 momentti siirtyisi muutettuna 6 momentiksi. Ehdotuksen mukaan osallistumisilmoituksen ja viljelystarkastuspäätöksen myöhästyminen sovellettaisiin samoja myöhästymiss seuraamuksia kuin hakemuksen myöhästyminen. Näiden myöhästymiss seuraamuksista ei säädetä voimassa olevassa laissa, mutta eri tukimuotojen yhdenvertaisen kohtelun vuoksi myös osallistumisilmoituksen myöhästyminen tulisi johtaa seuraamuksiin. Osallistumisilmoituksella haetaan muun muassa kansallista nautojen eläinyksikkötukea, kansallista teurastettujen hiehojen ja sonnien tukea sekä kansallista maidon tuotantotukea. Myös viljakasvien siementukien viljelystarkastuspäätös voidaan rinnastaa hakemukseen. Hakemuksen yhteydessä viljelijä ilmoittaa aikomuksensa viljellä siementukeen oikeuttavia kasveja tietyllä alalla ja kasvulohkoilla ja vasta viljelystarkastuksessa selviää, mitkä pinta-alat ovat tukeen oikeuttavia. Jokaisesta lajikkeesta ja lajista tehdään oma viljelystarkastuspäätös. Jos jonkin lajin tai lajikkeen viljelystarkastus hylätään, tuen myöntämisen edellytykset eivät täyty. Osallistumisilmoituksen ja viljakasvien siementuen viljelystarkastuspäätöksen viimeistä jättämisaikakohdasta säädetään vuosittain maa- ja metsätalousministeriön asetuksella.

Pykälän nykyistä 5 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että hakijan tulisi toimittaa hakemuksen tai osallistumisilmoituksen liitteitä tai muita tukihakemukseen liittyviä lomakkeita tuen myöntävän viranomaisen asettamassa kohtuullisessa määräajassa. Jos hakija ei toimittaisi tuen myöntämiseen tarvittavia edellä mainittuja liitteitä ja lomakkeita, viranomainen voisi ratkaista hakemuksen eli hakemus käytännössä hylättäisiin.

Kohtuullinen määräaika voisi olla esimerkiksi kaksi viikkoa.

19 §. *Valvontaseuraamukset kasvintuotannon tuissa viljelytavan ja ympäristöehtojen osalta.* Pykälän 1 momenttia ehdotetaan muutettavaksi vastaamaan 9 §:n 2 momentin 2 kohtaan ehdotettua muutosta.

Pykälän 2 momentin viittaussäännöstä ehdotetaan muutettavaksi vastaamaan 9 §:n 2 momenttiin ehdotettua muutosta. Momenttiin ei ehdoteta asiallisia muutoksia.

24 a §. *Muut tuen maksamisen edellytykset.* Tukijärjestelmien yhdenmukaistamiseksi ehdotetaan, että tässä laissa tarkoitettuja kasvi tuotannon tai kasvihuonetuotannon tukea ei saisi maksaa hakijalle ennen kuin kyseistä tukea koskeva tilakohtainen tarkastus on suoritettu loppuun. Vastaava säännös koskee voimassa olevassa lainsäädännössä Euroopan unionin varoista rahoitettuja tukia. Tarkastuksella tarkoitettaisiin esimerkiksi tilalla suoritettua valvontaa tai kunnassa suoritettavaa hallinnollista tarkastusta. Kielto tuen maksamiseen ennen tarkastuksen loppuun suorittamista koskisi kyseisen tukivuoden tukia. Maksamiskiellosta huolimatta hakijalle voitaisiin maksaa kasvihuonetuotannon tuen ennakkoa.

26 §. *Maidon tuotantotuen maksatus meijerin välityksellä.* Koska maidon tuotantotuen maksatus on siirtynyt maataloushallinnon hoidettavaksi vuoden 2006 alusta lukien, pykälä ehdotetaan kumottavaksi tarpeettomana.

2. Voimaantulo

Laki ehdotetaan tulevaksi voimaan 1 päivänä tammikuuta 2007. Sen 3 §:n 2 momentin 1 kohta ehdotetaan kuitenkin tulevaksi voimaan vasta 1 päivänä tammikuuta 2008. Lain 3 §:n 2 momentin 1 kohtaa sovellettaisiin kuitenkin sellaisena kuin se oli tämän lain voimaan tullessa, jos hakija tai hänen puolisonsa ei ole yli 65-vuotias ja hakija ja hänen puolisonsa saavat maatalousyrittäjien eläkelainsäädännössä tarkoitettua vanhuuseläkettä 31 päivänä joulukuuta 2007.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista 28 päivänä joulukuuta 2001 annetun lain (1559/2001) 26 §,

muutetaan 1 §:n 2 momentti, 2 §:n 1 momentin 5, 9 ja 10 kohta, 3 §:n 1 momentti ja 2 momentin 1 kohta, 6 §:n 3 kohta, 7 §:n 4 momentti, 8 §:n 2 momentti, 9 §:n 2—4 momentti, 10 §:n 2 momentin 1 kohta ja 5 momentti, 16 §:n 1 momentin 3 ja 4 kohta ja 3 momentti, 17 §:n 2 ja 5 momentti sekä 19 §:n 1 ja 2 momentti, sekä

lisätään 2 §:n 1 momenttiin uusi 11—14 kohta, lakiin uusi 2 a §, 7 §:ään uusi 5 momentti, lakiin uusi 10 a §, 16 §:n 1 momenttiin uusi 5 kohta, lakiin uusi 16 a §, 17 §:ään uusi 5 momentti, jolloin muutettu 5 momentti ja nykyinen 6 momentti siirtyvät 6 ja 7 momentiksi sekä lakiin uusi 24 a § seuraavasti:

1 §

Soveltamisala

Tätä lakia ei sovelleta maa- ja puutarhataloudelle myönnettävään Euroopan yhteisön kokonaan rahoittamaan suoraan tukeen, maaseutuelinkeinojen rahoituslain (329/1999), porotalouden ja luontaiselinkeinojen rahoituslain (45/2000), kolttalain (253/1995), maaseudun kehittämiseen myönnettävistä tuista annetun lain (/) tai luonnonhaitta-
korvauksesta, maatalouden ympäristötuesta sekä eräistä muista ympäristön ja maaseudun tilan parantamiseen liittyvistä tuista annetun lain (/) perusteella maksettaviin tukiin.

2 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

5) *kasvulohkolla* yhteen peruslohkoon kuuluvaa yhtenäistä aluetta, jolla viljellään yhtä kasvilajia tiettyä tarkoitusta varten, jota kessannoidaan, jota pidetään hoidettuna viljelemättömänä tai jota käytetään muihin tarkoituksiin;

9) *kasvintuotannon tuella* tukea, jota myönnetään avomaalla tapahtuvalle maatalous- ja puutarhakasvien tuotannolle;

10) *kotieläintalouden tuella* tukea, jota myönnetään eläinten lukumäärän, tuotantomäärän tai muulla vastaavalla perusteella;

11) *kasvihuoneella* puutarhakasvien viljelyyn tarkoitettua pysyväluonteista rakennusta, joka on katettu valoa läpäisevällä materiaalilla ja jossa on lämmityslaitteisto;

12) *luonnonhaittakorvauksella* korvausta, jota tarkoitetaan Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen ja tiettyjen asetusten muuttamisesta ja kumoamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/1999, jäljempänä *maaseutuasetus I*, V luvussa ja vuodesta 2007 Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005, jäljempänä *maaseutuasetus II*, 36 artiklassa ja jota maksetaan Manner-Suomen maaseudun kehittämissuunnitelman mukaisena tukena;

13) *maatalouden ympäristötuella* tukea, josta säädetään maaseutuasetus I:n VI luvussa ja vuodesta 2007 alkaen maaseutuasetus II:n 39 artiklassa ja jota maksetaan Manner-Suomen maaseudun kehittämissuunnitelman mukaisena perus- ja lisätoimenpiteen tukena; ja

14) *maataloudella* maatilalla tapahtuvaa maatalous-, puutarha- ja energiakasvien viljelyä, kotieläintuotteiden tuotantoa, tuotantoeläinten pitoa, hevostaloutta, porotaloutta, mehiläistaloutta, velvoitekesannointia sekä viljelemättömän pellon säilyttämistä hoidettuna yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (ETY) N:o 2019/93, (EY) N:o 1452/2001, (EY) N:o 1453/2001, (EY) N:o 1454/2001, (EY) N:o 1868/94, (EY) N:o 1251/1999, (EY) N:o 1254/1999, (EY) N:o 1673/2000, (ETY) N:o 2358/71 ja (EY) N:o 2529/2001 muuttamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1782/2003 mukaisesti.

2 a §

Maatila

Maatilalla tarkoitetaan tässä laissa viljelijän johtamaa yhden tai useamman kiinteistön tai kiinteistön osan tai tuotantorakennuksen ja sen maapohjan muodostamaa, maatalouden harjoittamiseen käytettävää toiminnallisesti

ja taloudellisesti itsenäistä tuotantoyksikköä, jota hallitaan yhtenä kokonaisuutena oimistuksen tai vuokrauksen perusteella. Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin toiminnallisesti ja taloudellisesti itsenäiseksi katsottavan maatilann tunnusmerkeistä.

3 §

Hakijat

Tukea voidaan myöntää Suomessa harjoitettavaan tuotantoon tai toimintaan viljelijälle, jäljempänä hakija, joka on luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö taikka luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden yhteenliittymä.

Tuen myöntämisen edellytyksenä on, että:

1) hakija tai hänen puolisonsa on tukivuotta edeltävän kalenterivuoden viimeisenä päivänä vähintään 18-vuotias, mutta ei yli 68-vuotias, eivätkä hakija ja hänen puolisonsa saa maatalousyrittäjien eläkelainsäädännössä tarkoitettua vanhuuseläkettä; tai

6 §

Tukimuodot

Tämän lain nojalla voidaan maa- ja puutarhataloudelle myöntää kansallisenä tukena:

3) luonnonhaittakorvauksen ja maatalouden ympäristötuen kansallisia lisäosia; sekä

7 §

Tuen määrä ja tukialueet

Tukea ei makseta, jos myönnetty määrä tukivuodelta on hakijaa ja tukivuotoa tai tukityyppiä kohti pienempi kuin 100 euroa. Tuen ennakkoa ei kuitenkaan makseta, jos maksettava ennakon määrä on pienempi kuin 500 euroa.

Yksikkötuen taso ja tuen kokonaismäärä voidaan porrastaa maatilann tuotannon laajuuden ja tuotantotavan perusteella. Porrastuksesta säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

8 §

Neuvottelumenettely

Valtioneuvosto päättää esityksen tekemisestä Euroopan yhteisölle. Valtioneuvosto päättää asiasta myös siinä tapauksessa, että I momentissa tarkoitettua sopimusta ei saada aikaan maa- ja metsätalousministeriön erikseen asettamassa enintään kahden viikon määräajassa.

9 §

Kasvintuotannon tuet

Kasvintuotannon tuen myöntämisen edellytyksenä on, että:

1) hakijalla on hallinnassaan vähintään kolme hehtaaria viljelykseen soveltuvaa peltoa tai, jos on kysymys puutarhakasvien tuesta, vähintään puoli hehtaaria puutarhakasvien viljelyssä olevaa peltoa, ja pelto ilmoitetaan kyseisen tukivuoden tukihakemuksessa;

2) maatalous-, puutarha- ja energiakasvien viljelyn tavoitteena on tuottaa korjuu- ja markkinakelpoinen sato paikkakunnan tuotanto-olosuhteet huomioon otettavalla tavalla;

3) kesantoa ja muuta viljelemättömää peltoa hoidetaan; sekä

4) hakija on viljelyssä noudattanut kansallisia tukia koskevissa Euroopan yhteisöjen komission päätöksissä tai niiden täytäntöönpanemiseksi annetuissa kansallisissa säädöksissä tukimuoto- ja tukityyppikohtaisesti säädettyjä ympäristöehtoja.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tukikelpoisista kasveista, tukimuodoista ja tukityypeistä, joissa on noudatettava 2 momentin 4 kohdassa tarkoitettuja ympäristöehtoja, näiden ehtojen sisällöstä sekä muista tuen ehdoista ja määräytymisperusteista.

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella säädetään viljelykseen soveltuvan pellon määritelmästä, hallinta-ajasta, paikkakunnan tuotanto-olosuhteiden mukaisesta viljelytavasta, kesannon ja muun viljelemättömän pellon hoitovaatimuksista.

10 §

Kotieläintalouden tuet

Kotieläintalouden tukien myöntämisen edellytyksenä on, että:

1) hakijalla on hallinnassaan vähintään kolme hehtaaria viljelykseen soveltuvaa peltoa ja pelto ilmoitetaan kyseisen tukivuoden tukihakemuksessa; sekä

Jos eläinmäärä tuen määräytymisajankohdaksi on tulipalon, eläintaudin tai muun vastaavan hakijasta riippumattoman syyn takia tilapäisesti vähintään kolmasosan pienempi kuin vakiintunut eläinmäärä, tuen myöntämisperusteena voidaan käyttää tuen määräytymisajankohtana vakiintunutta eläinmäärää. Tämä edellyttää kuitenkin, että tuotanto jatkuu.

10 a §

Luonnonhaittakorvauksen ja maatalouden ympäristötuen kansalliset lisäosat

Luonnonhaittakorvauksen ja maatalouden ympäristötuen kansallisiin lisäosiin ei sovelleta 3 §:n, 7 §:n 4 momentin, 9 ja 17—20 §:n säännöksiä.

Kansallisten lisäosien saamisen edellytyksenä on, että hakija noudattaa luonnonhaittakorvauksen ja maatalouden ympäristötuen saannille asetettuja tukiehtoja sekä täyttää tuen saajaa, viljelijän ikää, tuen myöntämistä ja sitoumuksen tekemistä koskevat yleiset edellytykset. Kansallisiin lisäosiin sovelletaan samoja alentamis- ja valvontaseuraamuksia kuin luonnonhaittakorvaukseen ja maatalouden ympäristötukeen.

Kansallinen lisäosa voidaan maksaa muiden tukiehtojen täytyessä samalta sitoumuskaudelta ja enintään samalle pinta-alalle kuin luonnonhaittakorvausta ja maatalouden ympäristötukea maksetaan.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään kansallisten lisäosien määräytymisen ja myöntämisen tarkemmista perusteista, lisäosan määrästä ja lisäosasiitumuksen antamisesta.

16 §

Yleiset alentamisperusteet

Tässä laissa tarkoitettua tukea alennetaan tai se voidaan jättää myöntämättä, jos:

3) hakemus on saapunut viranomaiselle myöhästyneenä;

4) tuen saamiseksi olosuhteelle tai toimenpiteelle on annettu sellainen muoto, joka ei vastaa asian varsinaista luonnetta tai tarkoitusta; tai

5) järjestelyn ilmeisenä tarkoituksena on tukiehtojen tai tukijärjestelmän tavoitteiden kiertäminen.

Jos hakija tai hänen perheyrityksensä jäsen on tuomittu rikoslain (39/1889) 17 luvun 14 tai 15 §:n mukaisesta rikoksesta taikka hakija tai hänen perheyrityksensä jäsen on tuomittu eläinsuojelulain (594/1998) 54 §:n mukaisesta rikkomuksesta sekä samalla määrätty rikoslain 17 luvun 23 §:n mukaiseen eläintenpitokieltoon, kotieläintalouden tukea ei myönnetä eikä mahdollisesti myönnettyä tukea makseta siltä tukivuodelta, jonka aikana asianomainen viranomainen on todennut tuomioon johtaneen teon. Jos hakija tai hänen perheyrityksensä jäsen on tuomittu eläintenpitokieltoon, kotieläintalouden tukea ei makseta eläintenpitokieltoajalta eikä teko vuoden ja lainvoimaisen tuomion antamisen väliseltä ajalta. Kotieläintalouden tukien maksatus on kyseisen eläinlajin tukien osalta keskeytettävä, kun asiassa on aloitettu syyteharkinta.

16 a §

Tuen saajan ilmoitusvelvollisuus

Tuen saajan on viipymättä ilmoitettava tuen myöntävälle viranomaiselle sellaisesta tuen saajaa, maatilaa, kotieläintuotantoa, tuotantoeläimiä tai tuettavaa toimintaa koskevasta olosuhteiden muutoksesta, joka vaikuttaa tuen määrään tai saattaa aiheuttaa tuen takaisinperimisen taikka tuen lakkauttamisen.

17 §

Myöhästymisseuraamukset

Jos puutarhatuotteiden varastoinnille myönnettävässä tuessa varastomääriä koskeva ilmoitus tehdään myöhästyneenä, alennetaan kyseisen ilmoituksen osalta tuen myöntämisperusteena olevaa varastomäärää yhdellä prosentilla jokaista myöhästynyttä työpäivää kohti. Jos ilmoitus myöhästyy yli 25 kalenteripäivää, katsotaan ilmoitusajankohtaa koskeva varastomäärä nolllaksi.

Osallistumisilmoituksen ja viljelystarkastuspäätöksen myöhästymiseen sovelletaan samoja myöhästymisseuraamuksia kuin hakemuksen myöhästymiseen.

Jollei hakija toimita hakemuksen tai osallistumisilmoituksen liitteitä tai muita tukihakemukseen liittyviä lomakkeita tuen myöntävälle viranomaiselle tämän asettamassa määräjassa, viranomainen voi ratkaista asian ilman edellä mainittuja liitteitä ja lomakkeita.

19 §

Valvontaseuraamukset kasvintuotannon tuessa viljelytavan ja ympäristöehtojen osalta

Jos kasvulohkon viljelytapa ei täytä 9 §:n 2 momentin 2 kohdassa säädettyä paikkakunnan tuotanto-olosuhteet huomioon otettavan viljelytavan vaatimusta, kyseistä lohkoa ei oteta huomioon tuen myöntämisen perusteena olevaa pinta-alaa määrättäessä. Jos tukimuodon tai tukityypin viljelytapaa koskevien laiminlyöntien johdosta hylättyjen lohkojen koko-naisala ylittää 50 prosenttia todetusta pinta-alasta, tukea ei myönnetä.

Jos hakija ei noudata 9 §:n 2 momentin 4 kohdassa tarkoitettuja ympäristöehtoja, tukea alennetaan määrällä, joka on suhteessa todettujen puutteiden tai laiminlyöntien määrään ja vakavuuteen. Seuraamus voi tukimuodosta tai tukityypistä riippuen kohdistua joko yksittäisen perus- tai kasvulohkon tukeen tai hakijan kaikkiin kyseiseen tukimuotoon tai -tyyppiin kuuluvien perus- ja kasvulohkojen tukeen.

24 a §

Muut tuen maksamisen edellytykset

Tässä laissa tarkoitettua kasvituotannon tai kasvihuonetuotannon tukea ei saa maksaa ennen kuin kyseistä tukea koskevat tilakoh-
taiset tarkastukset on loppuun suoritettu. Tä-
män estämättä hakijalle voidaan maksaa kas-
vihuonetuotannon tuen ennakkoa.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta
20____. Sen 3 §:n 2 momentin 1 kohta tulee kui-

tenkin voimaan vasta 1 päivänä tammikuuta
2008.

Lain 3 §:n 2 momentin 1 kohtaa sovelle-
taan kuitenkin sellaisena kuin se oli tämän
lain voimaan tullessa, jos hakija tai hänen
puolisonsa ei ole yli 65-vuotias ja hakija ja
hänen puolisonsa saavat maatalousyrittäjien
eläkelainsäädännössä tarkoitettua vanhuus-
eläkettä 31 päivänä joulukuuta 2007.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä
lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpi-
teisiin.

Helsingissä 19 päivänä lokakuuta 2006

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

Liite
Rinnakkaistekstit

Laki

maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista 28 päivänä joulukuuta 2001 annetun lain (1559/2001) 26 §,

muutetaan 1 §:n 2 momentti, 2 §:n 1 momentin 5, 9 ja 10 kohta, 3 §:n 1 momentti ja 2 momentin 1 kohta, 6 §:n 3 kohta, 7 §:n 4 momentti, 8 §:n 2 momentti, 9 §:n 2—4 momentti, 10 §:n 2 momentin 1 kohta ja 5 momentti, 16 §:n 1 momentin 3 ja 4 kohta ja 3 momentti, 17 §:n 2 ja 5 momentti sekä 19 §:n 1 ja 2 momentti, sekä

lisätään 2 §:n 1 momenttiin uusi 11—14 kohta, lakiin uusi 2 a §, 7 §:ään uusi 5 momentti, lakiin uusi 10 a §, 16 §:n 1 momenttiin uusi 5 kohta, lakiin uusi 16 a §, 17 §:ään uusi 5 momentti, jolloin muutettu 5 momentti ja nykyinen 6 momentti siirtyvät 6 ja 7 momentiksi sekä lakiin uusi 24 a § seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

1 §

1 §

Soveltamisala

Soveltamisala

Tätä lakia ei sovelleta maa- ja puutarhataloudelle myönnettäviin Euroopan yhteisön kokonaan rahoittamiin tukiin ja palkkioihin, maaseutuelinkeinojen rahoituslain (329/1999), porotalouden ja luontaiselinkeinojen rahoituslain (45/2000) tai kolttalain (253/1995) perusteella maksettaviin tukiin.

Tätä lakia ei sovelleta maa- ja puutarhataloudelle myönnettävään Euroopan yhteisön kokonaan *rahoittamaan suoraan tukeen*, maaseutuelinkeinojen rahoituslain (329/1999), porotalouden ja luontaiselinkeinojen rahoituslain (45/2000), kolttalain (253/1995), *maaseudun kehittämiseen myönnettävistä tuista annetun lain (/) tai luonnonhaittakorvauksesta, maatalouden ympäristötuesta sekä eräistä muista ympäristön ja maaseudun tilan parantamiseen liittyvistä tuista annetun lain (/)* perusteella maksettaviin tukiin.

2 §

2 §

Määritelmät

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

Tässä laissa tarkoitetaan:

5) *kasvulohkolla* yhteen peruslohkoon

5) *kasvulohkolla* yhteen peruslohkoon

kuuluvaa yhtenäistä aluetta, jolla viljellään yhtä kasvilajia tiettyä tarkoitusta varten, jota kesannoidaan tai jota käytetään muihin tarkoituksiin;

9) *kasvintuotannon tuella* tukea, jota myönnetään avomaalla tapahtuvalle maatalous- ja puutarhakasvien tuotannolle; *sekä*

10) *kotieläintalouden tuella* tukea, jota myönnetään eläinten lukumäärän, tuotantomäärän tai muulla vastaavalla perusteella.

kuuluvaa yhtenäistä aluetta, jolla viljellään yhtä kasvilajia tiettyä tarkoitusta varten, jota kesannoidaan, *jota pidetään hoidettuna viljelemättömänä* tai jota käytetään muihin tarkoituksiin;

9) *kasvintuotannon tuella* tukea, jota myönnetään avomaalla tapahtuvalle maatalous- ja puutarhakasvien tuotannolle;

10) *kotieläintalouden tuella* tukea, jota myönnetään eläinten lukumäärän, tuotantomäärän tai muulla vastaavalla perusteella;

11) *kasvihuoneella puutarhakasvien viljelyyn tarkoitettua pysyvälunonteista rakennusta, joka on katettu valoa läpäisevällä materiaalilla ja jossa on lämmityslaitteisto;*

12) *luonnonhaittakorvauksella korvausta, jota tarkoitetaan Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen ja tiettyjen asetusten muuttamisesta ja kumoamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/1999, jäljempänä maaseutuasetus I, V luvussa ja vuodesta 2007 Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005, jäljempänä maaseutuasetus II, 36 artiklassa ja jota maksetaan Manner-Suomen maaseudun kehittämisohjelman mukaisena tukena;*

13) *maatalouden ympäristötuella* tukea, josta säädetään maaseutuasetus I:n VI luvussa ja vuodesta 2007 alkaen maaseutuasetus II:n 39 artiklassa ja jota maksetaan Manner-Suomen maaseudun kehittämisohjelman mukaisena perus- ja lisätömenpiteen tukena; ja

14) *maataloudella maatilalla tapahtuvaa maatalous-, puutarha- ja energiakasvien viljelyä, kotieläintuotteiden tuotantoa, tuotantoeläinten pitoa, hevostaloutta, porotaloutta, mehiläistaloutta, velvoitekesannointia sekä viljelemättömän pellon säilyttämistä hoidettuna yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (ETY) N:o 2019/93, (EY) N:o 1452/2001, (EY) N:o 1453/2001, (EY) N:o 1454/2001, (EY) N:o 1868/94, (EY) N:o 1251/1999, (EY) N:o 1254/1999, (EY) N:o 1673/2000, (ETY) N:o 2358/71 ja (EY) N:o 2529/2001 muuttami-*

sesta annetun neuvoston asetuksen (EY)
N:o 1782/2003 mukaisesti.

2 a §

Maatila

Maatilalla tarkoitetaan tässä laissa viljelijän johtamaa yhden tai useamman kiinteistön tai kiinteistön osan tai tuotantorakennuksen ja sen maapohjan muodostamaa, maatalouden harjoittamiseen käytettävää toiminnallisesti ja taloudellisesti itsenäistä tuotantoyksikköä, jota hallitaan yhtenä kokonaisuutena omistuksen tai vuokrauksen perusteella. Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin toiminnallisesti ja taloudellisesti itsenäiseksi katsottavan maatilan tunnusmerkeistä.

3 §

Hakijat

Tukea voidaan myöntää Suomessa harjoitettavaan tuotantoon tai toimintaan hakijalle, joka on luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö taikka luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden yhteenliittymä.

Tuen myöntämisen edellytyksenä on, että:

1) hakija tai hänen puolisonsa on tukivuotta edeltävän kalenterivuoden viimeisenä päivänä vähintään 18-vuotias, mutta ei yli 65-vuotias; tai

3 §

Hakijat

Tukea voidaan myöntää Suomessa harjoitettavaan tuotantoon tai toimintaan *viljelijälle, jäljempänä hakija*, joka on luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö taikka luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden yhteenliittymä.

Tuen myöntämisen edellytyksenä on, että:

1) hakija tai hänen puolisonsa on tukivuotta edeltävän kalenterivuoden viimeisenä päivänä vähintään 18-vuotias, mutta ei yli 68-vuotias, *eivätkä hakija ja hänen puolisonsa saa maatalousyrittäjien eläkelainsäädännössä tarkoitettua vanhuuseläkettä*; tai

6 §

Tukimuodot

Tämän lain nojalla voidaan maa- ja puutarhataloudelle myöntää kansallisena tukena:

3) kasvinviljelyn kansallista tukea kasvin-
tuotannolle; sekä

6 §

Tukimuodot

Tämän lain nojalla voidaan maa- ja puutarhataloudelle myöntää kansallisena tukena:

3) *luonnonhaittakorvauksen ja maatalouden ympäristötuen kansallisia lisäosia*; sekä

7 §

Tuen määrä ja tukialueet

Tukea ei makseta, jos myönnetty määrä tukivuodelta on hakijaa ja tukimuotoa tai tukityyppiä kohti pienempi kuin 84 euroa. Tuen ennakkoa ei kuitenkaan makseta, jos maksettava ennakon määrä on pienempi kuin 500 euroa.

8 §

Neuvottelumenettely

Valtioneuvosto päättää esityksen tekemisestä Euroopan yhteisölle. Valtioneuvosto päättää asiasta myös siinä tapauksessa, että 1 momentissa tarkoitettua sopimusta ei saada aikaan valtioneuvoston erikseen asettamassa määräajassa.

9 §

Kasvintuotannon tuet

Kasvintuotannon tuen myöntämisen edellytyksenä on, että:

1) hakijalla on hallinnassaan vähintään kolme hehtaaria viljelykseen soveltuvaa peltoa tai jos on kysymys puutarhakasvien tuesta vähintään puoli hehtaaria puutarhakasvien viljelyssä olevaa peltoa;

2) viljelyn tavoitteena on tuottaa korjuu- ja markkinakelpoinen sato paikkakunnan tavanomaisen viljelytavan mukaisesti; sekä

7 §

Tuen määrä ja tukialueet

Tukea ei makseta, jos myönnetty määrä tukivuodelta on hakijaa ja tukimuotoa tai tukityyppiä kohti pienempi kuin 100 euroa. Tuen ennakkoa ei kuitenkaan makseta, jos maksettava ennakon määrä on pienempi kuin 500 euroa.

Yksikkötuen taso ja tuen kokonaismäärä voidaan porrastaa maatalan tuotannon laajuuden ja tuotantotavan perusteella. Porrastuksesta säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

8 §

Neuvottelumenettely

Valtioneuvosto päättää esityksen tekemisestä Euroopan yhteisölle. Valtioneuvosto päättää asiasta myös siinä tapauksessa, että 1 momentissa tarkoitettua sopimusta ei saada aikaan *maa- ja metsätalousministeriön* erikseen asettamassa *enintään kahden viikon* määräajassa.

9 §

Kasvintuotannon tuet

Kasvintuotannon tuen myöntämisen edellytyksenä on, että:

1) hakijalla on hallinnassaan vähintään kolme hehtaaria viljelykseen soveltuvaa peltoa tai, jos on kysymys puutarhakasvien tuesta, vähintään puoli hehtaaria puutarhakasvien viljelyssä olevaa peltoa, *ja pelto ilmoitetaan kyseisen tukivuoden tukihakemuksessa;*

2) *maatalous-, puutarha- ja energiakasvien* viljelyn tavoitteena on tuottaa korjuu- ja markkinakelpoinen sato paikkakunnan *tuotanto-olosuhteet huomioon otettavalla tavalla;*

3) *kesantoa ja muuta viljelemätöntä peltoa hoidetaan; sekä*

3) hakija on viljelyssä noudattanut kansallisia tukia koskevissa Euroopan yhteisöjen komission päätöksissä tai niiden täytäntöönpanemiseksi annetuissa kansallisissa säädöksissä tukimuoto- ja tukityyppikohtaisesti säädettyjä ympäristöehtoja.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tukikelpoisista kasveista, tukimuodoista ja tukityypeistä, joissa on noudatettava 2 momentin 3 kohdassa tarkoitettuja ympäristöehtoja, näiden ehtojen sisällöstä sekä muista tuen ehdoista ja määräytymisperusteista.

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella säädetään viljelykseen soveltuvan pellon määritelmästä ja hallinta-ajasta, paikkakunnan tavanomaisen viljelytavan määrittelystä sekä muista vastaavanlaisista seikoista.

10

Kotieläintalouden tuet

Kotieläintalouden tukien myöntämisen edellytyksenä on, että:

1) hakijalla on hallinnassaan vähintään kolme hehtaaria viljelykseen soveltuvaa peltoa; sekä

Jos eläinmäärä tuen määräytymisajankohdalla on tulipalon, eläintaudin tai muun vastaavan hakijasta riippumattoman syyn takia tilapäisesti vähintään kolmasosan pienempi kuin vakiintunut eläinmäärä, tuen myöntämisperusteena voidaan käyttää tuen määräytymisajankohtana vakiintunutta eläinmäärää. Tämä edellyttää kuitenkin, että tuotanto on jatkuvaa.

4) hakija on viljelyssä noudattanut kansallisia tukia koskevissa Euroopan yhteisöjen komission päätöksissä tai niiden täytäntöönpanemiseksi annetuissa kansallisissa säädöksissä tukimuoto- ja tukityyppikohtaisesti säädettyjä ympäristöehtoja.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tukikelpoisista kasveista, tukimuodoista ja tukityypeistä, joissa on noudatettava 2 momentin 4 kohdassa tarkoitettuja ympäristöehtoja, näiden ehtojen sisällöstä sekä muista tuen ehdoista ja määräytymisperusteista.

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella säädetään viljelykseen soveltuvan pellon määritelmästä, hallinta-ajasta, paikkakunnan *tuotanto-olosuhteiden mukaisesta viljelytavasta, kesannon ja muun viljelemättömän pellon hoitovaatimuksista.*

10

Kotieläintalouden tuet

Kotieläintalouden tukien myöntämisen edellytyksenä on, että:

1) hakijalla on hallinnassaan vähintään kolme hehtaaria viljelykseen soveltuvaa peltoa *ja pelto ilmoitetaan kyseisen tukivuoden tukihakemuksessa; sekä*

Jos eläinmäärä tuen määräytymisajankohdalla on tulipalon, eläintaudin tai muun vastaavan hakijasta riippumattoman syyn takia tilapäisesti vähintään kolmasosan pienempi kuin vakiintunut eläinmäärä, tuen myöntämisperusteena voidaan käyttää tuen määräytymisajankohtana vakiintunutta eläinmäärää. Tämä edellyttää kuitenkin, että tuotanto *jatkuu.*

10 a §

Luonnonhaittakorvauksen ja maatalouden ympäristötuen kansalliset lisäosat

Luonnonhaittakorvauksen ja maatalouden ympäristötuen kansallisiin lisäosiin ei sovelleta 3 §:n, 7 §:n 4 momentin, 9 ja 17—20 §:n säännöksiä.

Kansallisten lisäosien saamisen edellytyksenä on, että hakija noudattaa luonnon-

haittakorvauksen ja maatalouden ympäristötuen saannille asetettuja tukiehtoja sekä täyttää tuen saajaa, viljelijän ikää, tuen myöntämistä ja sitoumuksen tekemistä koskevat yleiset edellytykset. Kansallisiin lisäosiin sovelletaan samoja alentamis- ja valvontaseuraamuksia kuin luonnonhaittakorvaukseen ja maatalouden ympäristötukeen.

Kansallinen lisäosa voidaan maksaa muiden tukiehtojen täytyessä samalta sitoumuskaudelta ja enintään samalle pinta-alalle kuin luonnonhaittakorvausta ja maatalouden ympäristötukea maksetaan.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään kansallisten lisäosien määräytymisen ja myöntämisen tarkemmista perusteista, lisäosan määrästä ja lisäosasitoumuksen antamisesta.

16 §

Yleiset alentamisperusteet

Tässä laissa tarkoitettua tukea alennetaan tai se voidaan jättää myöntämättä, jos:

- 3) hakemus on saapunut viranomaiselle myöhästyneenä; *tai*
- 4) tuen saamiseksi olosuhteelle tai toimenpiteelle on annettu sellainen muoto, joka ei vastaa asian varsinaista luonnetta tai tarkoitusta.

Jos hakija tai hänen perheyriyksensä jäsen on tuomittu rikoslain (39/1889) 17 luvun 14 tai 15 §:n mukaisista rikoksista tai hakija tai hänen perheyriyksensä jäsen on tuomittu eläinsuojelulain (594/1998) 54 §:n mukaisesta rikkomuksesta sekä samalla määrätty rikoslain 17 luvun 23 §:n mukaiseen eläintenpitokieltoon, kotieläintalouden tukea ei myönnetä siltä tukivuodelta, jonka aikana teko on tapahtunut eikä eläintenpitokiellon voimassaoloajalta. Kotieläintalouden tukien maksatus on kyseisen eläinlajin tuen osalta keskeytettävä, kun asiassa on aloitettu syyteharkinta.

16 §

Yleiset alentamisperusteet

Tässä laissa tarkoitettua tukea alennetaan tai se voidaan jättää myöntämättä, jos:

- 3) hakemus on saapunut viranomaiselle myöhästyneenä;
- 4) tuen saamiseksi olosuhteelle tai toimenpiteelle on annettu sellainen muoto, joka ei vastaa asian varsinaista luonnetta tai tarkoitusta; *tai*
- 5) järjestelyn ilmeisenä tarkoituksena on tukiehtojen tai tukijärjestelmän tavoitteiden kiertäminen.

Jos hakija tai hänen perheyriyksensä jäsen on tuomittu rikoslain (39/1889) 17 luvun 14 tai 15 §:n mukaisesta rikoksesta *taikka* hakija tai hänen perheyriyksensä jäsen on tuomittu eläinsuojelulain (594/1998) 54 §:n mukaisesta rikkomuksesta sekä samalla määrätty rikoslain 17 luvun 23 §:n mukaiseen eläintenpitokieltoon, kotieläintalouden tukea ei myönnetä *eikä mahdollisesti myönnettyä tukea makseta* siltä tukivuodelta, jonka aikana *asianomainen viranomais* on todennut tuomioon johtaneen teon. Jos hakija tai hänen perheyriyksensä jäsen on tuomittu eläintenpitokieltoon, kotieläintalouden tukea ei makseta eläintenpitokieltoaajalta eikä tekovuoden ja lainvoim

maisen tuomion antamisen väliseltä ajalta. Kotieläintalouden tukien maksatus on kyseisen eläinlajin tukien osalta keskeytettävä, kun asiassa on aloitettu syyteharkinta.

16 a §

Tuen saajan ilmoitusvelvollisuus

Tuen saajan on viipymättä ilmoitettava tuen myöntävälle viranomaiselle sellaisesta tuen saajaa, maatilaa, kotieläintuotantoa, tuotantoeläimiä tai tuettavaa toimintaa koskevasta olosuhteiden muutoksesta, joka vaikuttaa tuen määrään tai saattaa aiheuttaa tuen takaisinperimisen taikka tuen lakkauttamisen.

17 §

Myöhästymisseuraamukset

Jos puutarhatuotteiden varastoinnille myönnettävässä tuessa varastomääriä koskeva ilmoitus tehdään myöhästyneenä, katsotaan ilmoitusajankohtaa koskeva varastomäärä nolllaksi.

Hakemuksen liitteen tai muiden tukihakemukseen liittyvien lomakkeiden kuin hakemuslomakkeen myöhästymisen ei alenna myönnettävää tukea. Näiden lomakkeiden toimittaminen on kuitenkin tuen maksamisen edellytys.

17 §

Myöhästymisseuraamukset

Jos puutarhatuotteiden varastoinnille myönnettävässä tuessa varastomääriä koskeva ilmoitus tehdään myöhästyneenä, alennetaan kyseisen ilmoituksen osalta tuen myöntämisperusteena olevaa varastomäärää yhdellä prosentilla jokaista myöhästynyttä työpäivää kohti. Jos ilmoitus myöhästyy yli 25 kalenteripäivää, katsotaan ilmoitusajankohtaa koskeva varastomäärä nolllaksi.

Osallistumisilmoituksen ja viljelystarkastuspäätöksen myöhästymiseen sovelletaan samoja myöhästymisseuraamuksia kuin hakemuksen myöhästymiseen.

Jollei hakija toimita hakemuksen tai osallistumisilmoituksen liitteitä tai muita tukihakemukseen liittyviä lomakkeita tuen myöntävälle viranomaiselle tämän asettamassa määräajassa, viranomainen voi ratkaista asian ilman edellä mainittuja liitteitä ja lomakkeita.

19 §

Valvontaseuraamukset kasvintuotannon tuissa viljelytavan ja ympäristöehtojen osalta

Jos kasvulohkon viljelytapa ei täytä 9 §:n 2 momentin 2 kohdassa säädettyä paikkakunnan tavanomaisen viljelytavan vaatimusta, kyseistä lohkoa ei oteta huomioon tuen myöntämisen perusteena olevaa pinta-alaa määrättäessä. Jos tukimuodon tai tukityypin viljelytapaa koskevien laiminlyöntien johdosta hylättyjen lohkojen kokonaisala ylittää 50 prosenttia todetusta pinta-alasta, tukea ei myönnetä.

Jos hakija ei noudata 9 §:n 2 momentin 3 kohdassa tarkoitettuja ympäristöehtoja, tukea alennetaan määrällä, joka on suhteessa todettujen puutteiden tai laiminlyöntien määrään ja vakavuuteen. Seuraamus voi tukimuodosta tai tukityypistä riippuen kohdistua joko yksittäisen perus- tai kasvulohkon tukeen tai hakijan kaikkiin kyseiseen tukimuotoon tai -tyyppiin kuuluvien perus- ja kasvulohkojen tukeen.

19 §

Valvontaseuraamukset kasvintuotannon tuissa viljelytavan ja ympäristöehtojen osalta

Jos kasvulohkon viljelytapa ei täytä 9 §:n 2 momentin 2 kohdassa säädettyä paikkakunnan *tuotanto-olosuhteet huomioon otettavan* viljelytavan vaatimusta, kyseistä lohkoa ei oteta huomioon tuen myöntämisen perusteena olevaa pinta-alaa määrättäessä. Jos tukimuodon tai tukityypin viljelytapaa koskevien laiminlyöntien johdosta hylättyjen lohkojen kokonaisala ylittää 50 prosenttia todetusta pinta-alasta, tukea ei myönnetä.

Jos hakija ei noudata 9 §:n 2 momentin 4 kohdassa tarkoitettuja ympäristöehtoja, tukea alennetaan määrällä, joka on suhteessa todettujen puutteiden tai laiminlyöntien määrään ja vakavuuteen. Seuraamus voi tukimuodosta tai tukityypistä riippuen kohdistua joko yksittäisen perus- tai kasvulohkon tukeen tai hakijan kaikkiin kyseiseen tukimuotoon tai -tyyppiin kuuluvien perus- ja kasvulohkojen tukeen.

24 a §

Muut tuen maksamisen edellytykset

Tässä laissa tarkoitettua kasvituotannon tai kasvihuonetuotannon tukea ei saa maksaa ennen kuin kyseistä tukea koskevat tilakohtaiset tarkastukset on loppuun suoritettu. Tämän estämättä hakijalle voidaan maksaa kasvihuonetuotannon tuen ennakkoa

26 §

Maidon tuotantotuen maksatus meijerin välityksellä

Maidon tuotantotuki voidaan maksaa tuottajalle meijeriin toimitetun maitomäärän perusteella ilman hakemusta maidon vastaanottavan meijerin välityksellä.

Maidon tuotantotukeen ei meijerin kautta maksettaessa sovelleta 17 ja 20 §:ssä säädettyjä tuen alentamista ja epäämistä koskevia säännöksiä.

26 §

Maidon tuotantotuen maksatus meijerin välityksellä

(kumotaan)

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 . Sen 3 §:n 2 momentin 1 kohta tulee kuitenkin voimaan vasta 1 päivänä tammikuuta 2008.

Lain 3 §:n 2 momentin 1 kohtaa sovelletaan kuitenkin sellaisena kuin se oli tämän lain voimaan tullessa, jos hakija tai hänen puolisonsa ei ole yli 65-vuotias ja hakija ja hänen puolisonsa saavat maatalousyrittäjien eläkelainsäädännössä tarkoitettua vanhuuseläkettä 31 päivänä joulukuuta 2007.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.
